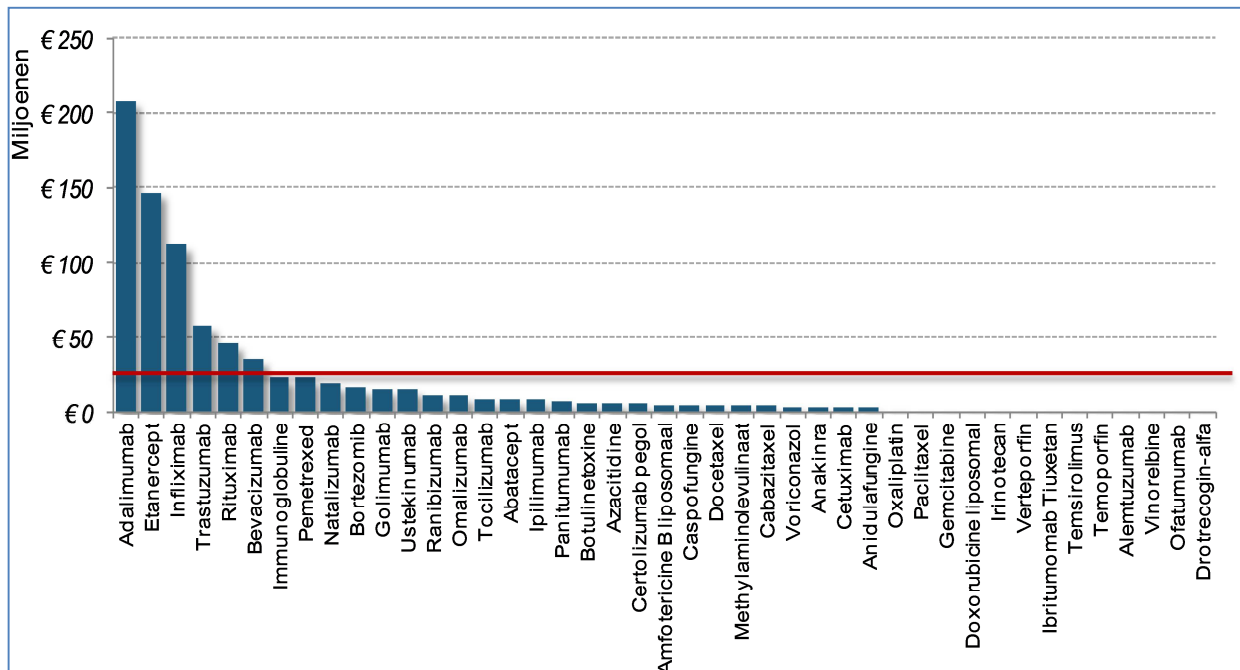

Bijlage 2: Kleine groep geneesmiddelen verantwoordelijk voor groot deel van uitgaven

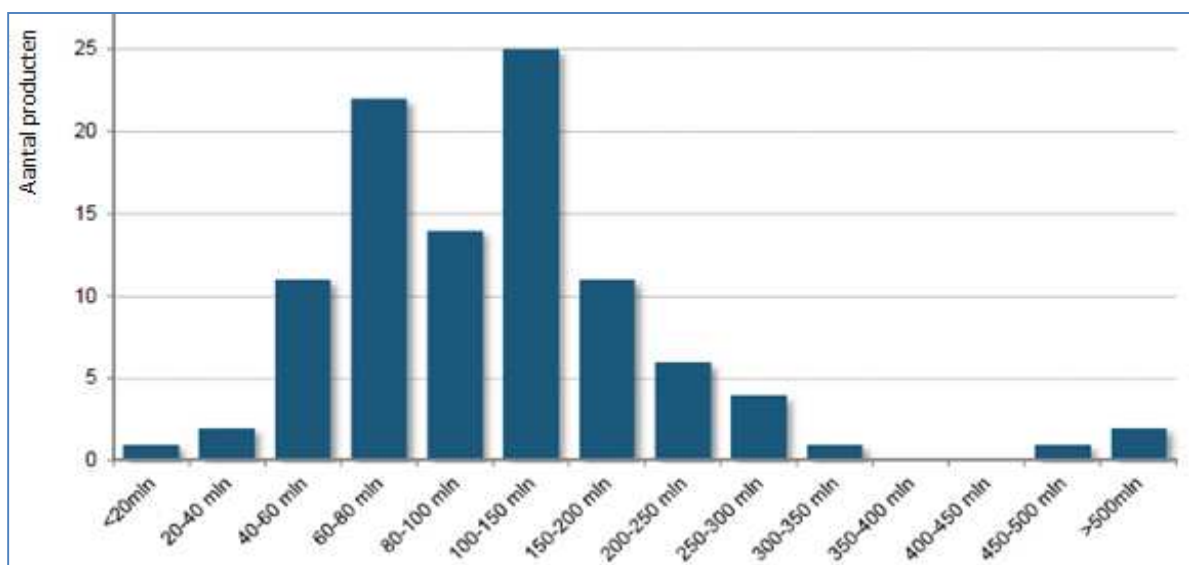
In mijn vorige brief liet ik zien dat de uitgaven aan dure intramurale geneesmiddelen sterk verschillen per product (figuur 1) en dat slechts zes van de intramurale dure geneesmiddelen (add-ons) meer dan 70 procent van de totale uitgaven aan dure intramurale geneesmiddelen beslaan. Een aantal geneesmiddelen heeft een jaarlijks kostenbeslag van meer dan €30 miljoen per product. Voor 3 producten was het kostenbeslag in 2012 meer dan €100 miljoen. Die geneesmiddelen zijn geregistreerd en toegelaten op de Nederlandse markt vóór de introductie van het instrument financiële arrangementen. Op dit moment worden financiële

arrangementen alleen ingezet bij geneesmiddelen die nieuw op de (Nederlandse) markt komen.

Figuur 1: Distributie kostenbeslag van dure intramurale geneesmiddelen in 2012. (NZa, add-on data 2012)

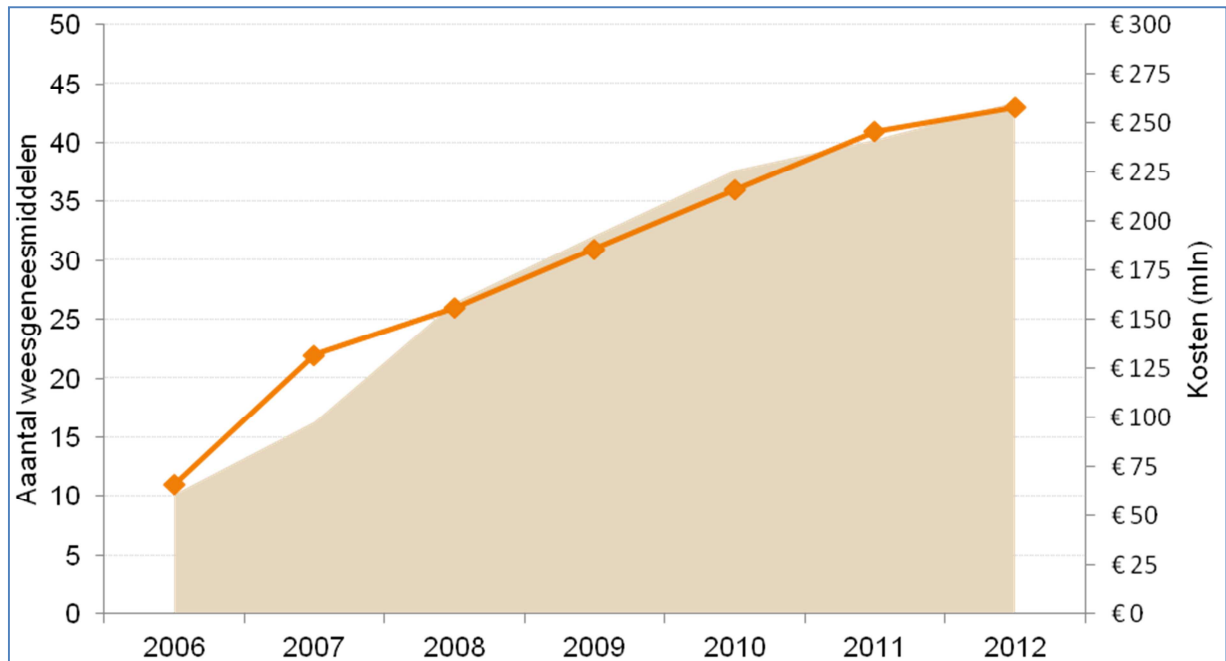
Figuur 2 laat zien dat ook bij de extramurale farmacie er sprake is van een grote spreiding als het gaat om het kostenbeslag per geneesmiddel. Zo zijn er geneesmiddelen met een cumulatief kostenbeslag van minder dan €40 miljoen over vijf jaar, en zijn er producten met een cumulatief kostenbeslag van meer dan €500 miljoen. 87 producten uit de top 100 hebben

een cumulatief kostenbeslag over een periode van 5 jaar van meer dan €60 mln.

Figuur 2: Verdeling 5-jarig cumulatief kostenbeslag van top-100 voorgeschreven extramurale middelen in 2013

Figuur 3 laat de toename zien in het aantal weesgeneesmiddelen en de daarmee gepaarde uitgaven over een periode van 6 jaar. Deze weesgeneesmiddelen kennen doorgaans een hoge prijs per behandeling, terwijl per product de macro uitgaven relatief beperkt blijven door de

zeldzaamheid van de ziekte waarbij ze worden ingezet.

Figuur 3: Toename weesgeneesmiddelen (aantal en uitgaven) tussen 2006 en 2012 (Kanters et al. Orphanet Journal of Rare Diseases 2014, 9:154)